

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Duminica a 12-a după Rusalii

ÎNTREBAREA TÂNĂRULUI BOGAT

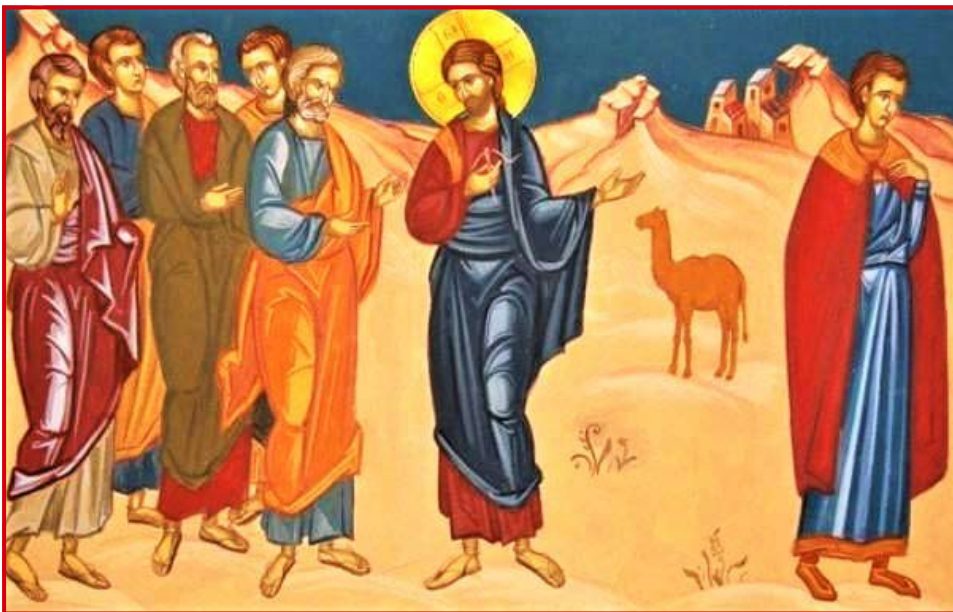
DUMINICA A 12-A DUPĂ RUSALII

(Tânărul bogat)

SF. CUV. PIMEN CEL MARE;
SF. MC. FANURIE; SF. IER. OSIE,
EPISCOPUL CORDOBEI

O tradiție ne spune că acesta era printre cei mai bogați oameni ai timpului, dintr-o familie de vază. Studiase la școlile rabinice și apoi filosofia și retorică la Atena și Roma. Avea palate multe și era de o inteligență rară. Cunoștea Legea, proorocii și vechile preziceri despre Mesia, dar nu credea că El este Hristos Mântuitorul. Tânărul își însușise filosofia platonice și aristotelică, ce susținea împărțirea oamenilor în bogați și săraci și faptul că nu există egalitate, fără să cunoască îndeajuns că Evanghelia poruncește, iar comunitatea întărește: fiecăruia să i se dea după necesitate (Fapte 2, 45-47). După ce tânărul și-a expus toată convingerea sa, demonstrând că este cunoscător al sistemelor filosofice care frământau mintea oamenilor de atunci și că teoretic ar fi în stare să accepte și învățătura Lui Iisus fără a avea ceva de pierdut, Mântuitorul îi atinge coarda sufletului tânărului, care de fapt nu-i dădea pace: „Dacă vrei să fi desăvârșit împarte averea ta săracilor și vei avea comoră în cer! Apoi, vino și urmează-Mi...” (Matei 19, 21).

Tânărul Îl considera pe Iisus un nou reformator religios care dorește să aducă un nou sistem de gândire în această lume și care ar vrea să fie ucenicul Său. Mântuitorul cunoștea inima tânărului că dorea să cuprindă universul, dar un univers îngust, sensibil, care îl avantajează doar în această viață, fără a pleca urechea la suspinurile mulțimilor de sclavi și robi, care își duceau zilele în chinuri și părăsire totală, chiar sub acoperișurile palatelor lui. Când a aflat tânărul că în schimbul desăvârșirii trebuie să-și împartă averea săracilor, a plecat întristat; căci avea multe bogății iar Mântuitorul Hristos a

Evanghelia Duminicii de astăzi, a 12-a după Rusalii, ne pune în fața unui dialog pe care l-a avut Mântuitorul Hristos cu un tânăr bogat, preocupat de viața cea veșnică. Era un tânăr deosebit, din mai multe motive, în primul rând pentru faptul că, deși tânăr, era interesat nu numai de cele trupești, cât mai cu seamă de cele sufletești, lucru mai puțin frecvent printre tineri, mai ales printre aceia care au moștenit averi impresionante.

atras atenția Ucenicilor Săi, cât de greu vor putea cei bogați să intre în Împărăția Cerurilor, dacă nu, imposibil. Comentând aceste aspect, Sfântul Vasile cel Mare, ne determină să medităm îndelung la acest mare adevăr, zicând: „Ce vei face în fața Dreptului Judecător, ce apărători vei avea, ce martori vei aduce? Nu-i nici un avocat acolo. Nu-i cu puțință să întrebuițezi cuvinte frumoase care să poată acoperi adevărul înaintea Judecătorului! Acolo nu te mai însoțesc lingușitorii, nici banii, nici poziția funcției tale! Ești fără prieteni, fără ajutoare, fără sprijin, fără apărare. Vei rămâne rușinat, trist, abătut, singur, fără nici o îndrăzneală. Oriunde vei întoarce ochii, nu vei vedea decât mărturiile clare ale răutăților tale: aici lacrimi ale orfanilor, acolo suspinele văduvelor batjocorite, în altă parte năpăstuiții și săracii care au fost alungați de la casa ta, servitorii de care ți-ai bătut joc, vecinii pe care i-ai supărat. Toți se vor ridica

împotriva ta! Mulțimea faptelor tale rele te vor înconjura...”

Deci cel care își lipește sufletul doar de bogății materiale, indiferent sub ce formă, este lipsit de dragoste, de compasiune, de omenie. Dragostea celui sincer este liberă și ușor își aduce aminte de Dumnezeu, pe când cel robit de bogăție uită de suferința aproapelui, se confundă cu câștigul său care în dese cazuri este nemeritat și urât.

După scurta întrevvedere pe care a avut-o cu Iisus Hristos, tânărul bogat a plecat rușinat din fața Mântuitorului, în conștiința lui rămânând întrebarea: „ce este desăvârșirea?” Răspunsul l-a aflat abia peste un an, timp de mari lupte interioare și frământări care l-au determinat, în cele din urmă, să-și împartă averea săracilor: sfințenie pentru viața aceasta și Împărăția Cerurilor pentru veacul viitor. ❖

Părintele Adrian Chiriță

TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Prăznuită pe 29 august, aceasta este ultima mare sărbătoare din anul bisericesc, pentru că pe 1 septembrie începe un nou an. Ziua Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul este o zi de post.

Creștinii postesc în această zi pentru a nu se asemena lui Irod, care, din cauza ospățului fără măsură, a cerut ca Salomeea să-i danseze și drept răsplătă i-a oferit capul Sfântului Ioan Botezătorul. Apoi, postim căci vrem ca viața noastră să urmeze vieții înfrânate a Sfântului Ioan. Pe de altă parte, Ziua Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul prefigurează Vinerea Patimilor, și precum postim în fiecare vineri, ca zi a răstignirii Domnului, tot astfel se cuvine să postim și în această zi.

Alături de Schimbarea la Față a Domnului și Adormirea Maicii Domnului, Tăierea capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul este o sărbătoare cu semnificație eshatologică. Dacă la Schimbarea la Față ni se descoperă chipul de slavă pe care îl va avea omul unit cu Hristos, iar la Adormirea Maicii Domnului se arată că cel care L-a purtat pe Hristos se mută de la stricăciune la nestricăciune, la praznicul Sfântului Ioan Botezătorul ni se revelează că toți cei care nu au fost străini de pocăința propovăduită de el vor ajunge în Împărăția cerească. De aceea și Sfinții Părinți au rânduit ca cele trei sărbători să fie prăznuite în luna august, ultima lună din anul bisericesc, ca semn că acest chip al lumii va trece, că cer nou și pământ nou vor fi.

Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan a fost înaintea Domnului nu numai cu nașterea, ci și cu moartea sa. Așa cum Domnul Hristos a pățimit pentru păcatele oamenilor, tot așa și Înaintemergătorul Său a îndurat moartea mucenicească pentru fărădelegile lui Irod.

În anul 31, tetrarhul Irod Antipa al IV-lea, fiul lui Irod cel Mare, s-a dus la Roma la împăratul Tiberiu. Oprindu-se în casa fratelui său Filip, se aprinde de patimă pentru soția fratelui său, Irodiada. Aceasta îi făgăduiește că se va mărita cu el dacă se va despărți de soția sa, adică de fiica lui Areta, împăratul Arabiei. Irod Antipa își alungă soția legitimă și, împotriva legii, o ia de soție pe Irodiada. Văzând această nelegiuire, Ioan Botezătorul, păzitorul Legii lui Dumnezeu, îl muștră pe Irod de față cu toți: „Nu ți se cade să ții pe femeia fratelui tău” (Marcu 6, 18).

Irod, deși umilit și indignat, îndemnat și de Irodiada ce voia să-l ucidă pe Ioan, poruncește ca acesta să fie închis în temniță.

La ziua de naștere a lui Irod s-a făcut ospăț mare, la care jucând fiica Irodiadei, Salomeea, și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu el, aceasta, amețit de băutură, îi promite că îi va da orice îi va cere, până chiar la jumătate din împărăția sa. Irodiada și-a sfătuit fiica să ceară capul Sfântului Ioan Botezătorul. Deși nevrând aceasta, Irod poruncește totuși tăierea capului lui Ioan și aducerea sa pe o tepsie.

Cumplita ucidere nu a rămas fără urmări pentru Irod. Împăratul Areta se răzbună pentru nedreptatea făcută fiicei lui,

cucerind castelul Maherus și o parte din pământul Iudeii. Apoi Irod pleacă la Roma pentru a obține ca și fratele său, Agripa, titlul de rege de la împăratul Caligula. Dar pentru că împăratul aflase că Irod se unise cu părții împotriva romanilor, pregătind o armată de 70.000 de oameni, Caligula îi ia stăpânirea Iudeii, îi confiscă averea și-l exilează împreună cu Irodiada, la Lugdun (Lyon) în Gali și apoi la Ilard în Spania. De altfel, Irod a și murit acolo în mizerie și boală, după ce mai întâi a văzut groaznică moarte a Salomeei. ❖

La 1 septembrie începe noul an bisericesc

Așa cum citim în Sinaxarul din Minei din prima zi a lunii septembrie, această zi ca început al anului bisericesc a fost preluată de la evrei, căci atunci începeau aceștia anul civil, numit și Indictionul. Cultul creștin, având un caracter mixt, iudeo-creștin, și-a însușit unele rânduieli ale Legii Vechi. Însuși Mântuitorul Hristos spunea despre Legea Veche: „N-am venit să stric, ci să împlinesc” (Matei 5, 17), adică să desăvârșească Legea dată prin Moise poporului ales. Și tot din Sinaxar aflăm că Indictionul era cunoscut și la romani, care începeau și ei noul an de la această dată.

❖ Un alt motiv pentru care ziua de 1 septembrie este prima din noul an bisericesc

este că din tradiție ni s-a păstrat faptul că în această zi Mântuitorul Iisus Hristos Și-a început activitatea Sa publică, intrând în sinagogă și citind cuvintele prorocului Isaia, care profeteau despre Persoana Sa dumnezeiască: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați. Și să vestesc anul plăcut Domnului” (Isaia 61, 1-2 și Luca 4, 18-19).

❖ Dar mai avem și un alt motiv pentru a socoti 1 septembrie ziua de început a anului bisericesc: tradiția moștenită din Legea Veche, potrivit căreia în această zi a lunii septembrie a început creația lumii. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 27 AUGUST - 3 SEPTEMBRIE 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 27 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul cel bogat) – Utrenia, Sf. Liturghie
Luni 28 august	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Marti 29 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul – Utrenie, Sf. Liturghie
Miercuri 30 august	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfântul Maslu
Vineri 1 septembrie	07 ³⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Tedeum – Începutul anului bisericesc
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 2 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 3 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 13-a după Rusalii (Pilda lucrătorilor răi) – Utrenia, Sf. Liturghie

CUVÂNT DE MULȚUMIRE

Suntem întotdeauna datori să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate, dar și părinților, fraților, rudelor, prietenilor și, mai ales, binefăcătorilor noștri care, prin gesturile lor, pun în evidență dărnicia lor față de noi.

În acest număr doresc să aduc mulțumire Domnului Vittorio Rossin și familiei sale pentru dragostea arătată Bisericii Șerban-Vodă și – mai ales – mie personal.

Pe domnul Doctor în Statistică Vittorio Rossin am avut onoarea și deosebita plăcere să îl cunosc în Italia în octombrie 2015, în cadrul deplasărilor mele ca realizator al șirului de emisiuni „Misiune și comuniune” al televiziunii Trinitas. L-am admirat pentru preocupările sale duhovnicești și pentru felul în care iubește și prețuiește Ortodoxia.

Om cu o aleasă pregătire teologică, iubitor de pelerinaje și care prețuiește, ca și noi, viața Bisericii, bun cunoscător al Istoriei Bisericii Universale și cunoscător – în egală măsură – a vieții Sfinților lui Dumnezeu, Domnul Rossin a dorit foarte mult să dăruiască Bisericii noastre un dar de mare preț: moaștele Sfinților Petru și Pavel. Prin darul său Biserica noastră este singura din București care are spre cinstire o părticică din moaștele acestor mari corifei ai Credinței.

Cunoscând modestia domnului Rossin sunt sigur că nu și-ar dori să-i aduc mulțumiri publice, dar, pentru a statornici adevărul istoric, nu pot să rămân nepăsător. Poate, peste ani, un cercetător, urmaș al

nostru, va dori să cunoască cu precizie în ce împrejurări am primit aceste daruri de mare preț. De aceea atașez acestui articol, spre neuitare, fotografia în care în Italia - nu departe de locul în care se păstrează unul din cuiele bătute în mâinile Mântuitorului - cu prilejul întâlnirii noastre, domnul Vittorio Rossin îmi înmâna, spre veșnica pomenire a dânsului și a familiei sale, sfintele moaște.

Ca semn de prețuire reciprocă am avut bucuria și onoarea de a primi pe membrii familiei Rossin ca oaspeți ai Bisericii noastre atât în anul 2016, când dumnealor

au participat împreună cu enoriașii parohiei Șerban-Vodă la Pelerinajul de Florii organizat în Capitală, cât și în luna iunie a anului acesta.

De asemenea, Domnul Rossin mi-a mărturisit că, deși trăiește în Italia, este întotdeauna alături de viața parohiei noastre și este permanent la curent cu toate evenimentele și activitățile desfășurate în cadrul bisericii noastre, fiind permanent conectat prin intermediul site-ului Bisericii Șerban-Vodă la viața de zi cu zi a bisericii noastre. ♦

Părintele Dinu Pompiliu

Așezarea în raclă a cinstului brâu al Maicii Domnului

Împăratul Arcadie, fiul lui Teodosie cel Mare, scoțând cinstitul brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei din Ierusalim, căci acolo era păstrat cu cinstita ei haină până în acea vreme de o femeie fecioară, l-a adus în Constantinopol, și l-a pus într-un sicriu luminat, cu pecetluire împărătească. Racla a pus-o în biserica zidită de împăratul Teodosie cel Tânăr în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Halcopratie, ce se tâlcuiește „târgul de aramă”.

Și au trecut mai bine de 400 de ani, când pe vremea împăratului Leon, soția acestuia, Zoe, era supărată de duhul cel necurat. Împăratul și rudele lui erau tare mâhniți, iar pentru aceasta multe rugăciuni făceau către Dumnezeu pentru împărăteasa care pătimea.

I s-a arătat odată împărătesei vedenie dumnezeiască, spunându-i că de se va

pune pe dânsa Brăul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, va lua tămăduire. Împărăteasa a spus această vedenie bărbatului ei, împăratul Leon, și îndată împăratul a rugat pe patriarh și a dezlegat pecetea, apoi s-a deschis racla, aflându-se întreg cinstitul Brâu al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, nevătămat de vechimea vremii. Văzând

cinstitul brâu, împăratul l-a sărutat cu cucernicie. Iar patriarhul a întins Sfântul Brâu deasupra împărătesei, care îndată a scăpat de chinuirea diavolească și a câștigat desăvârșit tămăduirea bolii sale.

Atunci toți cu bucurie au preamărit pe Hristos Dumnezeu și pe Preacurata Maica Lui cântând cântări de mulțumire; iar cinstitul Brâu punându-l într-aceeași raclă de aur, l-au pecetluit cu pecetea împărătească. Și încă au statornicit prăznuire întru cinstea Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, pentru aducere aminte de minunea ce s-a făcut prin sfântul ei Brâu, cu milostivirea și iubirea de oameni a Aceluia ce S-a născut dintr-însa, adică a lui Hristos Dumnezeu nostru.

De aceea și noi pe 31 august facem amintire de această minune. **(Informații – Sinaxar)** ♦

SFINȚII IERARHI MOLDOVENI VARLAAM ȘI IOAN

**Loc încărcat de istorie, cultură și trăire duhovnicească, Mănăstirea Secu cu ai săi peste 400 de ani de existență a dat mulți călugări îmbunătățiți iar printre ei sfinți ce și-au găsit locul în calendar:
Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț,
Sfântul ierarh Vaarlam, mitropolitul Moldovei și Cuviosul Ioan de la Râșca și Secu, episcopul Romanului.**

Sfântul Ierarh Varlaam, mitropolitul Moldovei

Avenit pe lume pe la anul 1580, într-o familie de răzeși din Borcești Neamțului, lângă Târgu Neamț. Vasile Moțoc, pe numele său de mirean, a intrat de tânăr la Schitul Zosim de pe valea pârâului Secu. Aici a învățat carte și a deprins limbile slavonă, latină și greacă. Pe locul schitului, Vornicul Nestor Ureche și soția sa Mitrofana au ctitorit în anul 1602 Mănăstirea Secu, loc în care va funcționa și o școală. Tânărul Vasile Moțoc, călugărit Varlaam, s-a remarcat ca un bun povățuitor și va fi numit egumen al mănăstirii, dar se va ocupa în continuare cu studiul și traducerea cărților,

îndeosebi a celor religioase, traducând Scara (Leavstvița) Sfântului Ioan Scărarul (1618).

În anul 1628, ca sfetnic de încredere al domnitorului Miron Barnovschi, este trimis într-o misiune ecumenică la Moscova și Kiev. Întors în țară, și aflând de moartea mitropolitului Anastasie Crimca (1629) și de înlăturarea din scaun a Domnitorului Miron Barnovschi, se retrage la Secu. Dar în anul 1632, când domn era Alexandru Iliăș, arhimandritul Varlaam este numit în fruntea Mitropoliei Moldovei în locul mitropolitului decedat Anastasie II (1629-1632).

Mitropolitul Varlaam va avea multe realizări, sprijinit fiind și de Domnitorul Vasile Lupu. Cu ajutorul mitropolitului Petru Movilă al Kievului, înființează în anul 1640 la Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași prima tipografie românească din Moldova, unde a tipărit printre altele și „Cazania” în anul 1643. Mitropolitul Varlaam s-a aflat în anul 1639 între cei trei candidați propuși pentru ocuparea scaunului de Patriarh Ecumenic.

În timpul mitropolitului Varlaam al Moldovei a fost zidită Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași, ctitoria cea mai cunoscută a Domnitorului Vasile Lupu, unde în anul 1641 s-au adus moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, datorite Domnitorului Vasile Lupu de Patriarhia Ecumenică

În anul 1640, cu ajutorul Domnitorului Vasile Lupu întemeiază la Iași prima școală de grad înalt din Moldova, după modelul Academiei Duhovnicești de la Kiev, înființată acolo de Sfântul Ierarh Petru Movilă. În anul 1642 convoacă Sinodul de la Iași. Ca reacție la propaganda calvină din Transilvania redactează „Cartea care se cheamă Răspunsul împotriva Catehismului Calvinesc”, prima

scriere românească de polemică teologică. În aprilie 1653 se retrage la Mănăstirea Secu, unde a și decedat în anul 1657. În data de 12 februarie 2007, Sinodul B.O.R. l-a trecut în rândul sfinților din calendar, cu zi de pomenire la 30 august.

Sfântul Cuvios Ioan de la Râșca și Secu, episcopul Romanului

Născut în Vrancea, în familia răzeșilor Gheorghe și Anastasia, nepot al Sfântului Varlaam, viitorul mitropolit al Moldovei, Sfântul Cuvios Ioan a intrat în monahism la Mănăstirea Râșca. A fost egumen al mănăstirii „Sfântul Ierarh Nicolae” din Cetatea Neamț, (înființată în 1641 de Domnitorul Vasile Lupu), până în 1665. Între anii 1666 și 1667 a fost egumen al Mănăstirii Secu. Apoi episcop la Huși (1667-1674) și la Roman (1674-1685), fiind un colaborator apropiat al Sfântului Mitropolit Dosoftei al Moldovei, care-l numea, în lucrarea „Viața și petrecerea svinților”, „arhiepiscopul cel sfânt și minunat”.

Ca episcop de Roman a pus, împreună cu vornicul Moțoc din Odobești, temeliele Mănăstirii Mera, din părțile Vrancei și a rectitorit Mănăstirea Vărzărești. A fost părintele duhovnicesc al Cuvioasei Teodora de la Sihla, pe care a adus-o la Mănăstirea Vărzărești.

S-a mutat la cele veșnice în anul 1685, fiind înmormântat lângă biserica de la Mănăstirea Secu, în partea de nord. Chipul său a fost pictat în frescele Paraclisului de la Mănăstirea Râșca, biserica Schitului Vovidenia și biserica Schitului Agapia Veche. A fost canonizat în ședința Sfântului Sinod din 5-7 martie 2008, cu zi de prăznuire la 30 august. ❖

Sfântul Dionisie Exiguul

Istoria îl recunoaște pe Cuviosul Dionisie cel Smerit (n. cca 470 - d. cca 545, Roma) în primul rând ca un renumit teolog al secolului al VI-lea. Originar din Sciția Minor (Dobrogea de astăzi), călugărul Dionisie este îndeobște cunoscut pentru propunerea numărării anilor începând cu anul nașterii lui Iisus Hristos. Biograful său, Cassiodor spunea despre el că era „de neam scit, dar de maniere întru totul romane, foarte priceput în ambele limbi (latină și greacă), cunoscător perfect al Sfintei Scripturi și al Dogmaticii”.

A intrat de tânăr într-o mănăstire dobrogeană, alăturându-se călugărilor sciți. Mai târziu ajunge la Constantinopol, pentru ca în anul 496 să fie chemat la Roma, unde este hirotonit preot. A trăit mult timp în mănăstirea „Sfânta Anastasia”, de asemenea, a lucrat și

în cancelaria papală.

În 525, la cererea Papei Ioan I, Cuviosul Dionisie elaborează un tabel cu datele de prăznuire a Sfințelor Paști și un set de argumente care îi susțin logica. Avea bogate cunoștințe de astronomie, calendaristică și calcul pascal, mai multe lucrări de acest gen fiindu-i incluse în „Cartea despre Paști”.

A tradus mai multe opere dogmatice din greacă în latină, câteva biografii de monahi și o colecție de canoane, ale primelor patru sinoade ecumenice și ale unor sinoade locale. I se atribuie și culegerea unei colecții de texte patristice.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a decis, în ședința din 8-9 iulie 2008, trecerea sa în rând sfinților, cu zi de prăznuire 1 septembrie. ❖

